

Arrest

nr. 123 101 van 25 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Ternat, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 4 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Ternat van 3 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 november 2013 met referentnummer X.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die loco advocaat M. GROUWELS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 mei 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 3 oktober 2013 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Ternat tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13/05/2013 werd ingediend door:

(..)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Ontbrekende documenten: attest van onvermogen uit het land van herkomst en bewijzen van inkomsten van de dochter. (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. (...)

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij verschijnt niet ter terechtzitting. De raadsman van de verzoekende partij merkt dit ter terechtzitting op en vraagt om toepassing te maken van artikel 39/59, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Hoewel dit artikel het vermoeden instelt dat een ter terechtzitting niet aanwezige of niet vertegenwoordigde verwerende partij instemt met de vordering, is de Raad er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden op dat vermoeden in te gaan. Zulks is met name niet het geval wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten of aan de grondvoorwaarden waaronder nietigverklaring kan bevolen worden (cf. RvS 16 juni 1998, nr. 74.288).

2.2. Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij heeft geen nota ingediend en geen administratief dossier.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.3. Uit de argumentatie van de verzoekende partij blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing stelt immers onder meer dat de verzoekende partij geen attest van onvermogen heeft neergelegd, terwijl de verzoekende partij zelf in haar verzoekschrift stelt dat zij wel degelijk een “attest van armoede” heeft bijgebracht en zij niet inziet waarom dit niet kan gelden als attest van onvermogen nu hierin bevestigd wordt dat zij arm is. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Ternat van 3 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng april tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER